

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.061/2012/6.szám

A Kúria a dr. Orosz Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a Kovácsik-Szőke Társas Ügyvédi Iroda, ügyintéző végelszámoló ügyvéd: dr. Bánfalvy László által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 5.M.712/2009. szám alatt indított és a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.21.578/2011/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.21.578/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, amely az Áfa-t is magában foglalja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében az alperesi 2009. május 12. napján kelt rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását kérte. A rendkívüli felmondás indokolása szerint 2009. május 4. napján megállapítást nyert, hogy a tápkeverés folyamán a felperes többlet alapanyagot töltött a gépbe a korábban már kiselejtezett anyagok felhasználásával. Munkatársai meghallgatása során kiderült, hogy ilyen cselekményt már más alkalommal is elkövetett. A rendkívüli felmondás a felperes terhére rótt a gyártástechnológiai utasítások megszegését is, amelyek szerint a gyártás folyamán a

receptúrában meghatározott mennyiségű és minőségi anyagokat szabad kizárólagosan felhasználni, valamint rögzítette, hogy a felperes meg nem határozható értékben megkárosította a munkáltatót.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát a 2009. május 12. napján kelt rendkívüli felmondásával jogellenesen szüntette meg, megállapította, hogy felperes munkaviszonya az alperesnél az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg, továbbá kötelezte a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 100. § (4) bekezdése alapján 10 havi átlagkereset, 1.063.330,- Ft, az Mt. 100. § (5) és (6) bekezdése alapján - megtérült jövedelmét is figyelembe véve - elmaradt munkabér különbözet címén 1.028.235,- Ft és kamatai, 45 nap felmondási idő címén az Mt. 92. § (2) bekezdés g) pontja alapján 162.648,- Ft átlagkereset, valamint 6 havi végkielégítés címén 637.998,- Ft megfizetésére.

Az ítéleti tényállás szerint az 1993. január 1. napjától alperes alkalmazásában villanyszerelő munkakörben álló felperes munkaköre a munkáltató utasítása alapján keverő- és granuláló gépkezelő feladatokkal bővült ki. A felperes 2009. május 4-én 10 g táp előállításához (keveréséhez) 60 kilogrammal több, korábbi gyártásból visszamaradt, a gyártotthoz használatos alapanyagot tett a keverőgépbe, amelynek eredményeképpen 110 kg tápfelesleg keletkezett. Az alperes a felperes munkaviszonyát a felperes 2009. május 12. napján történő meghallgatását követően szüntette meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása iránti kereseti kérelmében foglalt formai okokra történő hivatkozását nem fogadta el. Az érdemi elbírálás során a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen azt állapította meg, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a rendkívüli felmondás indokainak valós és okszerű voltát. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint az eljárás során meghallgatott tanúk nem támasztották alá a felmondás azon indokát, hogy a felperes kiselejtezett anyagok felhasználásával töltött többlet alapanyagot a keverőgépbe. Megállapította, hogy a felperes tisztában volt a tápkeveréssel kapcsolatos feladataival, de a műszaki berendezések nem megfelelő állapota és a gyártás során gyakran keletkező anyagvesztés pótlására kialakult gyakorlat szerint a ténylegesen előállítani kívánt mennyiséget meghaladó mennyiségű alapanyagot töltött a keverőgépbe, amely gyakorlatot a tanúvallomások alátámasztottak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a tápkeveréssel kapcsolatban nem volt megállapítható olyan vétkes felperesi kötelezettségszegés, amely a rendkívüli felmondást megalapozta volna.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság az

elsőfokú bíróság ítéletet megváltoztatta, a felperes keresetét elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a felperesnek a másodfokú bíróság előtt tett, rendkívüli felmondásban írt - többletanyag betöltésére irányuló - magatartásának elismerésével, valamint az elsőfokú bíróság előtt tett azon nyilatkozatával, hogy a felperes feladatát az egyébként 3 munkavállaló közreműködésével végzett tápkeverési feladatok közül kizárólag a zsákok tartalmának és az adalékanyagoknak a gépbe öntése képezte, továbbá, hogy 2009. május 4. napján a felperes volt az, aki az odakészített zsákok mellé a géphez vitt 90 kg korábbi legyártású malactápot is és azt is a keverőbe töltötte. Kiegészítette a másodfokú bíróság a tényállást az elsőfokú eljárásban A. S. tanúnak tápkeverés gyártási folyamatára, P. F. tanúnak a gyártás során keletkezett veszteség pótlására, F. Z. tanúnak a keverés receptúrájára és a keveréshez felhasználandó alapanyagokra, D. I. tanúnak a granuláló gépben maradó anyag mennyiségére, S. L. tanúnak a többletanyag gépbe történő betöltésére, S. I. P.-né tanúnak keverési napló alapján történő keverésre vonatkozó nyilatkozatával.

A kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésétől eltérő következtetésre jutott. Kiemelte, hogy a felperesnek - általa is elismerten - kizárólag az volt a feladata, hogy a már kimért és zsákolt anyagokat a gépbe töltse és nem volt jogosult a keverési napló alapján összeállított mennyiséget megváltoztatni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a peres eljárás során önmagának is többször ellentmondó nyilatkozatot tett. Az elsőfokú eljárás során a többletmennyiségre vonatkozóan 60 kg, a másodfokú eljárás során 90 kg hozzáadott mennyiséget említett. Fellebbezésében úgy nyilatkozott, hogy azért tette a többlettápot a keverendő anyaghoz, mert malactáp granulátumnál 90 kg többlet volt szükséges ahhoz, hogy a megrendelő által kért mennyiséget legyárthassák. A másodfokú bíróság szerint a felperesnek ezt az állítását bizonyíték nem támasztja alá. A tanúk vallomása ezzel ellentétes volt, F. Z. és A. S. 0,5 %, illetve 1%-os anyagvesztéséről tett vallomást. Eltérően nyilatkozott a felperes az utasítás forrására is, ezt azonban sem A. S., sem D. I. tanúvallomása nem támasztotta alá. Kiemelte, hogy A. S. és a felperes szembesítése eredménytelen volt, továbbá, hogy a felperes által említett gépek állapota, meghibásodása nem ad okot és lehetőséget a többletanyag betöltésére.

A kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperesi kötelezettségszegés a rendkívüli felmondást megalapozta, figyelemmel arra is, hogy a felperes magatartásával a gyártástechnológiai utasításokat is megszegte.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati

kérelmet elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, az elsőfokú ítélet helybenhagyása, másodlagosan az ügyben eljáró másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása, és az eljárásban felmerült költségben történő alperesi marasztalás iránt a Pp. 206. § (1) bekezdésében, valamint az Mt. 96. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 89. § (2) bekezdésében rögzített rendelkezések megsértésére hivatkozva.

Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a rendkívüli felmondás indokát elfogadta, holott az nem felelt meg az Mt. 89. § (2) bekezdésében rögzített feltételeknek. A jogerős ítélet a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést azért sérti, mert a bíróság a tényállást nem a bizonyítékok egybevetése alapján állapította meg, illetve azokat nem a maguk összességében értékelte. A felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárásban a bíróság kizárólagos jelentőséggel azt vizsgálta, hogy a tápkeverés napján ki adott konkrét utasítást a többletanyag hozzáadásra. Annak ellenére tette ezt a bíróság, hogy a peres eljárás során a konzekvens felperesi előadás és más bizonyítékok is kétséget kizáróan alátámasztották, hogy a keverőgép részbeni alkalmatlansága, a szükséges matrica hiánya és a berendezés elavult állapota miatt több évtizedes gyakorlat volt az, hogy a tápkeverést végző beöntő többletanyagot tölt a gépbe.

A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás sem tartalmaz olyan adatot, vagy körülményt, amely alapot adna annak megállapítására, a felperes kiselejtezett anyagokat használt volna fel a tápkeverés során, a munkáltatót megkárosította volna, vagy a tápkeverési folyamat során kialakult, és a munkáltató által jóváhagyott, elfogadott szokásos gyakorlattól eltért volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálatai kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az Mt. 96. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Mt. 89. § (2) bekezdésében foglalt szabály, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértését állította, kifogásolva, hogy a másodfokú bíróság a tényállást nem a bizonyítékok egybevetése alapján állapította meg, illetve azokat nem a maguk összességében értékelte.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült

bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen, vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

A jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk vallomásával kiegészített tényállás alapján nem csupán a tápkeverésre történő utasításadás körülményeit vizsgálta, hanem feltárta a tápkeverés folyamatában közreműködő munkavállalók feladatainak elhatárolását (keverési napló receptúra szerinti elkészítése, az adminisztrátorok általi kinyomtatása, a gyógyszer mérését végző S.-né, a nagyobb anyag mérését és az előkészítést végző P.-né feladatai, a felperes munkafeladatai a zsákok tartalmának és az adalékanyagok gépbe töltésére). Vizsgálta a veszteség pótlására, a „többletanyag” mennyiségére vonatkozóan kialakult alperesi gyakorlatot (P. F. tanúvallomása szerint tonnánként 0.5-1 kg, A. S. tanúvallomása szerint 1 %-os rátartással számoltak), valamint a termékgyártás után a gépben maradó megengedett anyag mennyiségét (D. I. tanúvallomása szerint 10-12 kg). A lefolytatott bizonyítás eredményét vetette össze a felperes másodfokú eljárás során tett nyilatkozatával (2009. május 4-én ő volt az, aki az odakészített zsákok mellé a géphez vitt 90 kg korábbi legyártású malactápot és azt is a keverőbe töltötte, valamint, hogy a gyártástechnológiát megváltoztatta) és értékelte a felperes veszteség pótlásához szükséges mennyiség megjelölésére vonatkozó ellentmondó nyilatkozatát is.

A másodfokú bíróság a bizonyítékokat egybevetette, azokat a maguk összességükben értékelve logikai ellentmondás nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a rendkívüli felmondásban írt, a gyártás során keletkező anyagveszteség pótlására az alperesnél kialakult szokásos gyakorlattól eltérően az alperes által jóváhagyott, a ténylegesen előállítani kívánt mennyiséget meghaladó mennyiségű alapanyagot töltött a keverőgépbe, a gyártástechnológiai utasításokat megszegte, amely megalapozza az Mt. 96. § (1) bekezdés

a) pont szerinti intézkedés alkalmazását.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja, a 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. január 21.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné
dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő